

Jesu dop

Predikan i Gustav Adolfskyrkan 1 sönd efter Trettondagen 8 jan 2023 av Arne Wikström

Julen är över. Det känns ganska skönt att få plocka undan adventsstjärnor och kasta ut julgranen. Tycker jag i alla fall.

Men

- när änglarnas sång har tystnat,
- när himmelens lysande stjärna har försvunnit
- när de vise männen har återvänt hem
- när herdarna har sökt upp sina får igen

då börjar julens arbete.

Vad innebär det? Just nu kan det innebära

- att sörja med dem som sörjer
- att gråta med dem som gråter.

Det står om Herrens tjänare i en av dagens GT-texter:

Det knäckta strået bryter han inte av, den tynande lågan släcker han inte.

Profetian handlar om Jesus, men vi är också Herrens tjänare. Vår uppgift som Guds små tjänare är att med barmhärtighet hela det knäckta strået och ge mer syre till den flämtande lågan.

Det har gått 18 år sedan den stora tsunami-katastrofen. Vi stod där stumma och handfallna. Lisa Nilsson sjöng då i Kungsträdgården en sång av den norske prästen Björn Eidsvog, som hjälpte oss att börja tänka.

*Jag ser att du är trött
men jag kan inte gå alla stegen åt dig
Du måste gå dem själv
Men jag vill gå dem med dig
Jag vill gå bredvid dig.*

*Jag ser din dag är tung
Men jag kan inte gråta alla tårarna åt dig
Du måste gråta dem själv
Men jag vill gråta med dig
Jag vill gråta med dig.*

*Jag ser att du vill ge upp
Men jag kan inte leva livet åt dig
Du måste leva det själv
Men jag vill leva med dig
Jag vill leva med dig.*

*Jag ser att du är rädd
Men jag kan inte gå i döden åt dig.
Du måste möta den själv
Men jag vill dö till liv åt dig
Ja, vara död till liv åt dig.*

Dagens evangelietext handlar om när Jesus döptes i Jordan. Det är där Jesus börjar sin offentliga verksamhet. Han invigs till sin frälsargärning.

Jordan är jordens lägsta punkt, 400 m under havsytans nivå. Det ligger något väldigt viktigt i detta. Jesus börjar nedifrån. Han börjar på jordens lägsta punkt. Ingen människa kan ha sjunkit så djupt att inte Jesus är nedanför henne.

Jordan mynnar ut i Döda havet. Men innan Livet rinner ut i Dödens hav så står Jesus där i flodens vatten och liksom vänder strömmen. Där tar han med oss upp till Golgata där Ondskans makter måste släppa taget om oss. Vid Golgata lossnar bördorna.

Jesus döptes i Jordan – han börjar nedifrån för att kunna hjälpa alla - han räddar oss innan vi flyter ut i Dödens hav. Jag kan bara instämma med ett av Sven Lidmans favorituttryck: *Åra Halleluja!*

Jesu dop i Jordan tycks vara så viktigt att hela Treenigheten hade stämt möte där. Sonen står där mitt i vattnet. Himlen öppnar sig över honom. Han hör Faderns röst och han ser den helige Ande sänka sig ner över honom i en duvas skepnad.

Vid vårt dop mötte Fadern, Sonen och Anden också upp. Fadern sträcker ner sina två händer: Sonen och den helige

Ande. Gud drar oss ur våra hjulspår som vi fastnat i och lyfter oss upp i sin Fadersfamn. Vi hör pulsslagen från Guds hjärta: För dig! För dig!

Att vara döpt är att leva med Jesus. Målet är att bli den människa som man från början skapats till.

Varje gång jag döper någon, barn eller vuxen, lägger jag min hand på den döptes huvud och ber: *Livets Gud uppfyll dig med sin helige Ande och hjälpe dig att leva i ditt dop.* Vi fick den helige Ande genom vårt dop! Men strömmen måste kopplas på! Den gamle prosten Bengt Pleijel säger att det hela kan liknas vid ett hus där alla ledningar är dragna, belysningen installerad, och det är bara att trycka på strömbrytaren. Då finns elektriciteten där. Vad är då strömbrytaren? Ditt eget ja! *Du frihet fick att bo där, gå och komma, att säga ja till Gud – och säga nej.* (Psalm 289) När du säger ditt ja till Jesus då sker en nyfödelse. Den ande som funnits där i djupet av ditt liv möter Guds ande.

Men ibland blir vi urladdade. Har du känt det någon gång? Det är som en mobiltelefon. Ibland har den varit uppkopplad mot så många appar att det är nästan slut på batteriet. På min telefon så får jag en varning när det bara är 20% kvar av kraft. Då gäller det att hitta en laddare snabbt så att inte all kraft går ur. Om det blir så illa, så måste man starta om på nytt, hitta den rätta PIN-koden innan telefonen är användbar igen.

Inför det nya året så behöver vi veta var våra laddare finns när batteriet är nere på rött. Var vi kan ladda batterierna? För mig och många med mig så är kyrkan och gudstjänsten den bästa platsen att ladda batterierna på. För andra är naturen bäst. Skidspåret eller svampplockningen. För andra är det andra platser där det finns hemliga laddare utplacerade.

Profeten Jeremia har hittat en plats att ladda batterierna på (17:7). Den som som

förtröstar på Herren *är lik ett träd som är planterad vid vatten*, säger Jeremia. Ett träd som sträcker ut sina rötter till bäcken behöver inte frukta någonting. Även om ett torrt år kommer så blir det inte förskräckt.

Vi vet ingenting alls om 2023. Vi har våra planer och gör våra prognoser. Ingen planerar in smärtan. Men vi vet ingenting. Visst har jag, och troligtvis också du, upplevt ett eller annat "torrt år" och även om 2023 skulle bli ett "torrt år" i en eller annan bemärkelse så behöver vi inte förtvivla. Vi har en hemlig underjordisk förbindelse till källan. Visst kan hettan missfärga ett eller annat löv. Men om rötterna når ner till källan så hotas inte livet. Trädet kan t.o.m. fortsätta att bära frukt.

Vi kan lätt få för oss att vi måste anstränga oss för att få rötterna att växa mot djupet. Men ett träd anstränger sig inte. Vi behöver inte göra det heller. Vi bara förtröstar – litar på Herren.

Som en av mina konfirmander sa för några år sedan: *Jag väntar att Gud ska tala om vad han vill med mitt liv. Till dess är det bara att soffa.*

Vi ber med biskop Caroline:

*Han rätar upp det knäckta strået
och Han kupar handen
kring en flämtande låga
tills den åter brinner klart och lugnt.*

*Herre,
håll om varje människa,
som är ett knäckt strå
eller en flämtande låga.
Amen*